

Dosarul nr. 2ra-222/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. R. Prisacari)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu)

ÎNCHEIERE

25 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarat de Vladimir Polivțev

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vladimir Polivțev împotriva lui Radu Savin și Liliei Savin-Vuico cu privire la obligarea demolării construcției

împotriva deciziei din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul principal declarat de Vladimir Polivțev și apelul incident declarat de Radu Savin și menținută hotărârea din 30 ianuarie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă și

împotriva deciziei suplimentare din 19 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea înaintată de Radu Savin cu privire la emiterea unei decizii suplimentare

constată:

La 5 februarie 2018, Vladimir Polivțev a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Radu Savin și Liliei Savin-Vuico cu privire la obligarea demolării construcției.

În motivarea acțiunii a invocat că la 4 ianuarie 2018, a expediat în adresa pârâților o pretenție prin care a solicitat demolarea în termen de 10 zile a casei de locuit individuale, construită pe terenul cu nr. cadastral XXXXX, situat în mun. XXXXX sect. XXXXX str. XXXXX.

Pretenția menționată a fost recepționată la 9 ianuarie 2018, fapt confirmat prin avizul de recepție, însă pârâții nu au îndeplinit obligația de demolare a casei de locuit individuale, construită pe terenul cu nr. cadastral XXXXX, situat în mun. XXXXX sect. XXXXX str. XXXXX.

A precizat că terenul cu cadastral XXXXX, situat în mun. XXXXX sect. XXXXX str. XXXXX, pe care pârâții execută lucrările de construire a unei

casei de locuit individuale, se învecinează cu terenul cu nr. cadastral XXXXX, situat în mun. XXXXX sect. XXXXX str. XXXXX, pe care este amplasat bunul imobil - încăperea locativă cu nr. cadastral XXXXX (mun. XXXXX str. XXXXX ap. X).

A remarcat că prezența casei de locuit individuale pe terenul cu nr. cadastral XXXXX, situat în mun. XXXXX sect. XXXXX str. XXXX și utilizarea ei atentează în mod inadmisibil asupra bunului imobil ce-i aparține - încăperea locativă cu nr. cadastral XXXXX (mun. XXXXX str. XXXXX ap. X), în care dânsul locuiește, deoarece casa de locuit individuală construită de pârâți acoperă geamurile în camerele locative a bunului său imobil, lumina nu pătrunde prin geamuri, există pericol de incendiu, există permanent miros puternic cauzat de materialele depozitate (nu este posibilitatea de a aerisi casa, ferestrele sunt permanent închise), iar pentru a înlătura aceste afecțiuni este necesar de respectat distanța între construcții.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 377, 379, 389 Cod civil, art. 5, 7, 38, 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, obligarea pârâților să demoleze casa de locuit individuală, construită pe terenul cu nr. cadastral XXXXX, situat în mun. XXXXX sect. XXXXX str. XXXXX.

Prin hotărârea din 30 ianuarie 2019 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

A fost admisă parțial cererea înaintată de pârâtul Radu Savin privind compensarea cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică în mărime de 4 600 de lei.

Au fost încasate în beneficiul lui Radu Savin de la Vladimir Polivțev cheltuielile de judecată pentru asistență juridică în mărime de 3 000 de lei.

Prin decizia din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul principal declarat de Vladimir Polivțev și apelul incident declarat de Radu Savin și menținută hotărârea primei instanțe.

Prima instanță și instanța de apel au menționat că, contrar prevederilor art. 118 alin. (1) CPC, Vladimir Polivțev nu a prezentat probe care ar demonstra că bunurile imobile ce aparțin părților litigante sunt învecinate, nici probe care ar confirma atentarea inadmisibilă.

Astfel, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că actele cauzei nu atestă faptul că la edificarea construcției, pârâtii nu au respectat distanța minimă impusă de lege față de linia de hotar sau existența unei altfel de atentări ce ar putea fi considerată inadmisibilă.

Pe cale de consecință, instanțele de judecată ierarhic inferioare au evidențiat că probele prezentate de către reclamant nu sunt relevante cazului, deoarece nu servesc la constatarea circumstanțelor importante pentru soluționarea cauzei, fiind nepertinente.

Totodată, instanța de apel a conchis despre inaplicabilitatea în speță a art. 123 CPC, deoarece faptul atragerii pârâtului la răspundere contravențională nu confirmă atentarea inadmisibilă asupra bunului imobil ce aparține reclamantului.

La 25 septembrie 2019, Vladimir Polivțev a declarat recurs împotriva deciziei din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a decizie instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, deoarece instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume, art. 388 alin. (1) lit. c) CPC.

A remarcat că încălcarea esențială a normelor de drept material constă în faptul că instanța de apel nu a ținut cont de faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză contravențională în privința lui Radu Savin, soluționată anterior la 19 februarie 2016 în Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău, care erau obligatorii pentru prima instanță și care nu s-au cerut a fi dovedite din nou, nefiind aplicată astfel norma de drept aplicabilă și anume, art. 123 alin. (2) CPC.

Prin decizia suplimentară din 19 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea înaintată de Radu Savin cu privire la emiterea unei decizii suplimentare.

A fost încasată de la Vladimir Polivțev în beneficiul lui Radu Savin suma de 5 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate la examinarea cauzei în ordine de apel.

La 27 ianuarie 2020, Vladimir Polivțev a depus recurs concretizat, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a decizie din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a deciziei suplimentare din 19 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 30 ianuarie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă rejudecarea cauzei în prima instanță, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Suplimentar a invocat că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că nu a fost respectat dreptul lui la interpret, nefiind asigurată participarea interpretului în prima instanță, dânsul fiind vorbitor de limba rusă și nu posedă limba de stat.

A precizat că potrivit proceselor-verbale ale ședințelor de judecată din 30 octombrie 2018, 30 noiembrie 2018, în ședințele de judecată a fost invitat interpretul Nina Burujiu, însă lipsește semnătura interpretului precum că a fost avertizat de răspundere și situația respectivă se egalează cu judecarea cauzei cu încălcarea regulilor cu privire la limba procesului.

Așadar, a remarcat că instanța de apel din oficiu nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume, art. 388 alin. (1) lit. c) CPC.

Totodată, la judecarea cauzei în ordine de apel instanța de apel nu a ținut cont de faptul că hotărârea primei instanțe a fost emisă cu încălcarea normelor de drept procesual, deoarece la caz au fost încălcate regulile cu privire la întocmirea procesului-verbal al ședinței de judecată.

A obiectat că prima instanță, adoptând hotărârea contestată și întocmind procesul-verbal al ședinței de judecată, nu a respectat prevederile legale expres prevăzute de art. 273 și 275 CPC, or, procesele-verbale ale ședințelor de judecată din 30 noiembrie 2018 și 30 ianuarie 2019 nu sunt semnate de greșierul Olga

Zglavoci, iar lipsa semnăturii grefierului se echivalează cu lipsa procesului-verbal al ședinței de judecată.

Prin urmare, instanța de apel din oficiu nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume, art. 388 alin. (1) lit. g) CPC.

La 24 decembrie 2019, în adresa intimațiilor Radu Savin și Lilia Savin-Vuico a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Vladimir Polivțev, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 191), fiind recepționată de către intimați la 27 decembrie 2019, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 196, 197).

La 19 ianuarie 2020, Radu Savin a depus referință la recursul declarat de Vladimir Polivțev, solicitând respingerea recursului ca inadmisibil.

La 10 martie 2020, Radu Savin a depus referință suplimentară la cererea de recurs concretizată depusă de Vladimir Polivțev, solicitând respingerea recursului ca inadmisibil.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimata Lilia Savin-Vuico să-și expună poziția față de temeiurile recursurilor.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa părților la 11 iulie 2019, iar copia a deciziei suplimentare din 19 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa părților la 18 decembrie 2019, fapt ce se confirmă prin scrisorile de însoțire (f. d. 161, 180), însă careva date care ar confirma recepționarea acestora de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 25 septembrie 2019 împotriva deciziei din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău și recursul suplimentar la 27 ianuarie 2020 împotriva deciziei suplimentare din 19 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de Vladimir Polivțev, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile drept inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Vladimir Polivțev, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

De altfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, criticile aduse împotriva deciziei din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău în recursul concretizat depus de către Vladimir Polivțev la 27 ianuarie 2020, nu pot fi avute în vedere, întrucât acestea au fost formulate mult după termenul legal de motivare a recursului.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza

Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursurile declarate de Vladimir Polivțev urmează a fi considerate ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Vladimir Polivțev.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu